

Jesienna zaduma

W astrach w ogrodzie
Uśmiech mijającego lata;
W złociejących liściach
Zakłęte promienie słońca.

Łąki pokryte mgłą
Jak pajęczą nicią,
Chcą zatrzymać ciepło
Na chłodniejsze dni.

Lato minęło bezpowrotnie,
Dostojna Pani Jesień
Snuje się po polach i lasach,
Malując świat odcieniami złota i purpury.

Cichną gwary, świat zwalnia w pędzie,
Czas na zadumę;
Melancholia ogarnia duszę,
A mnie jest czegoś żal...